

Acte de lliurament de diplomes titulats i titulades FME promoció 2012-2013

Auditori del Vèrtex de la UPC, 22 de novembre 2013

Estudis de Matemàtiques

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH

Facultat de Matemàtiques i Estadística

Contingut

- Discurs del Padrí de la Promoció
Professor Antoni Ras
Dept. Matemàtica Aplicada 4
- Discurs del representant de l'estudiantat de la 1a promoció del Grau en Matemàtiques
Iván Geffner
- Discurs del representant de l'estudiantat de la 18a promoció de la Llicenciatura en Matemàtiques
Adrià Recasens
- Llistat de titulats i titulades promoció 2012-13
Estudis de Matemàtiques i Doctorat

Més informació al [web de l'FME](#)

Discurs del professor Antoni Ras, padrí de Matemàtiques

Benvolgudes i benvolguts titulats de la Facultat de Matemàtiques i Estadística; senyores i senyors:

Estic molt content de ser el padrí de la promoció 2013 de titulats en els estudis de matemàtiques. Per tant, el primer que vull fer és agrair, al degà i els qui són encara els meus companys d'equip, que m'hagin donat l'oportunitat de gaudir d'aquesta satisfacció.

Estic molt content, perquè formar part d'aquesta colla tocats per la tramuntana que és la Facultat és una de les millors coses que m'han passat a la universitat. A mi m'agrada moltíssim fer classe. Tot i això, hi ha algun dia en què se'm fa costa amunt entrar a l'aula: perquè han vingut pocs estudiants; o molts, però estan més interessats en el mòbil que en les derivades; o perquè sóc jo qui ja està avorrit d'explicar les derivades. Tanmateix, això no em passa a la Facultat. Per quin motiu? Potser perquè aquí no et deixen repetir un cop i un altre cop la mateixa assignatura. Potser perquè aquí pots explicar matemàtiques, *de les de veritat*. Potser perquè aquí tens el risc picant que els estudiants t'enganxin amb una pregunta difícil... En tot cas, un motiu fora de dubte és que aquí trobes uns estudiants que no trobes gairebé enlloc més: aquí, tothom estima allò que estudia. Per això, enfilarse a la tarima d'una de les nostres aules, a part de ser una modalitat de baixa intensitat d'esport de risc, és una manera d'activar l'entusiasme per la feina que fas: i és que fas una cosa que t'agrada, en unes condicions raonablement agradables, i davant d'unes persones a qui també els agrada allò que fas.

Però també em fa feliç fer de padrí perquè em pensava que no em tocaria. Hi ha una certa, i sana, tradició a la casa que consisteix en nomenar padrins a degans i cap d'estudis, un cop han acabat el seu mandat. Ara bé, no em puc considerar un més en aquesta tradició, perquè ni la meua tasca al deganat ha tingut el carisma d'aquells càrrecs, ni he acabat encara el mandat! Això darrer és una petita heretgia, a afegir al compte del degà més saludablement heterodox de què ha gaudit aquesta Facultat. En fi, això és que encara em queden deu dies menys unes hores per poder presentar-me com *l'ara adjunt i fins fa poc vicedegà per a la planificació i qualitat de la Facultat de Matemàtiques i Estadística de la Universitat Politècnica de Catalunya*: un títol, com veieu, ben grandiloqüent per a un càrrec de tan discutible rellevància que, probablement, s'extingirà tristament un cop jo plegui.

Si pensava que no em tocaria és perquè la llista de padrins que m'han precedit és plena de col·legues acadèmicament brillants. I jo no sóc acadèmicament brillant. Jo em veig com un artesà de les matemàtiques, un bon docent, però gens actiu a l'hora de fer recerca. Crec que els qui tenim aquests trets comencem a estar fora de lloc: ara, el professorat d'una universitat pública del nostre país, ha de treballar, i bé, tant en docència com en recerca. No sabia precisar des de quan els manobres de la professió hem començat a quedar antiquats; però tinc clar que les coses han d'anar per un altre cantó. Aleshores, penso que, en fer-me padrí, en certa manera la Facultat honra un grupat de persones que, durant els darrers trenta anys, i a través de l'amor per l'ofici d'ensenyar matemàtiques, també han aportat el seu gra de sorra en la tasca de dur el professorat universitari català cap un nivell acadèmic que ja és equiparable al dels centres que admiràvem.

M'haureu de perdonar, perquè fa estona que parlo, però només parlo de mi. I això no és el que toca en un acte com aquest. M'ho faré venir bé, doncs, per lligar el que porto dit amb el que realment em sembla que escau.

La majoria dels qui avui festegem comenceu ara la vostra vida professional. Així que voldria proposar-vos una reflexió. Opino que no s'ha de jutjar els col·legues només per la seva brillantor, o per la rellevància dels seus acompliments. No em convenç la dèria de mesurar-ho tot i situar tothom en el lloc que li pertoca d'un *ranking*: hi ha vida més enllà dels conjunts totalment ordenats. Penso que cal enaltir l'excel·lència, perquè necessitem tenir referents en qui emmirallar-nos; però això no hauria de derivar, crec, en un *culte dels excel·lents*, perquè tothom pot tenir un forat on encaixi.

Aquesta mena d'elogi de la diversitat em sembla prou escaient en l'acte d'avui, car les promocions que us tituleu sou una bona mostra de barreja de perfils diferents i, tanmateix, prou ben avinguts. Tenim llicenciats, graduats i postgraduats; tenim qui ha fet la carrera en el temps previst i sense cap nota per sota del notable, i qui no ben bé; tenim qui ha gaudit d'unes quantes (o més) parelles a la Facultat, qui hi va trobar l'amor de la seva vida al cap de quatre dies i qui ha tingut prou seny per no barrejar la integral d' e^x amb la gent amb qui compartia i patia la demostració del teorema de Fubini. Ah, i també hi ha qui és del CFIS, qui no, i qui tampoc però és com si ho fos. Qui fa teatre i qui mira el teatre; qui fa música i qui desafina; qui és capaç de dinar cada dia al bar i qui encara no sap que és possible dinar cada dia...

Vaja, que a l'FME hi ha una mica de tot, si bé, com potser ens recordaran d'aquí una estona, hi ha un tret que ens identifica i és el convenciment que, ser normal, vol dir caminar ortogonalment al terra. Excepte, potser, l'endemà de la festa gran.

Vist des d'una mitja distància, es té la sensació que aquest centre és un bon exemple de convivència harmònica quasi per tot. Vist de més a prop, t'adones que no és ben bé així, que tenim un sistema periòdicament pertorbat, prou ben condicionat i que tendeix a estabilitzar-se ràpidament en temps finit. Em sembla molt important mantenir aquesta intensa companyonia, no idíl·lica però sí viscuda i profitosa, que és la marca de fàbrica de la nostra Facultat. Segurament no ve gaire a tomb que aquest sermó us l'adreci als qui ja heu acabat els estudis; però, per si de cas, queda dit. Al cap i a la fi, uns quants no heu marxat del tot i allò de què la gent veterana instrueix la jovenalla en els misteris de la vida és, també, quelcom que ens defineix.

Deixar la universitat i passar al món professional ha estat un dels grans canvis de la vostra vida. Segurament us feia una certa por, com també devíeu estar una mica espantats aquell primer dia que vareu haver de teclejar *sí, vull*, quan Prisma us preguntava si n'estàveu convençuts que us volíeu matricular d'Àlgebra Lineal. A hores d'ara, ja l'haureu perdut, la por d'abandonar el privilegiat estatut d'estudiant per convertir-vos en professionals. Però avui heu volgut tornar a la Universitat, i de festa. Això significa que en serveu un bon record. I nosaltres, les persones que hi treballem, n'estem molt cofoies, que sigui així. Els anys que heu passat a la Facultat han estat per vosaltres, majoritàriament, uns anys feliços. Ja veureu que, com més temps passi, més feliços els recordareu. I no serà per pèrdua de memòria, sinó per guany en edat!

Però si per vosaltres han estat uns bons anys, per a la Universitat Politècnica no ho han estat. Ateses les circumstàncies, crec adient acabar el discurs referint-me a la situació de la nostra Universitat. Ho hem passat malament perquè ens han retallat molt, massa, el finançament públic que rebem. Però també perquè vam créixer de manera imprudent en els anys de vaques grasses i perquè no ens hem sabut lliurar del vell vici de la funció pública en versió llatina: quan algú no fa la feina que ha de fer, se l'aparca a un racó o se'l promou a un lloc inútil però més ben pagat, i es fitxa a algú

altre per a què tregui les castanyes del foc. Ho hem passat malament perquè ens han governat malament. Perquè hem vist que acomiadaven la gent que tenia una situació més feble, no pas la que treballava menys o pitjor. I ho hem passat malament perquè la Universitat se'ns ha tornat grisa i desorientada.

En aquestes condicions, no podem parlar de flors i violes. No ens empassem allò de *fer més amb menys*, perquè el que fem ho volem fer bé i, per tant, amb menys recursos, no hi més remei que donar menys servei.

Aquests dies estem en un temps d'espera, enmig d'un canvi de rectorat. És per això que no tenim cap representant del rector a l'acte d'avui. Bé, és per això i perquè, com ja he dit, el nostre degà té el lloable costum de tirar pel dret i aplicar el sentit comú en comptes del sentit del protocol. Tanmateix, si l'entrega de diplomes hagués estat quinze dies més tard, hauríeu vist la carambola de disposar d'un padrí vicerector. En aquesta condició, doncs, voldria fer una crida no pas a l'optimisme, que seria temerari; ni tan sols a l'esperança, que potser seria ingènua; però sí a l'empenta i a l'esforç per tirar endavant la UPC: són temps durs, difícils i complicats; davant d'això, només ens en sortirem si ens tornem a engrescar i ens posem tots a estirar del carro. Òbviament, com orador estic molt lluny de la categoria de Mr. Churchill i, per greu que sigui la situació de la Universitat, no es pot comparar amb la d'Europa el 1940; però ja és una mica això: sang, no; però esforç, suor i llàgrimes és el que ens cal per salvar la UPC del desastre.

La universitat és, després de l'església, una de les institucions més antigues que encara perviuen al nostre món. Va començar fa segles, i no exactament nord enllà, aplegant una gent que no era gaire neta, sovint noble, sempre culta però no gaire rica, forçosament desvetllada i amb desig de ser feliç. Gairebé mil anys després, per sort, la universitat no és una institució ni bruta, ni trista; però sí una mica dissortada i massa pobra. No cal que sigui amb un desesperat dolor, però, si us plau, estimem-la i fem-la viure.

I, si m'heu passat per alt la llicència d'extrafer uns versos del mestre Espriu, deixeu-me cloure amb una cita, ara sense pervertir, d'un altre poeta: al cap i a la fi, ja se sap, nosaltres som gent de lletres! He triat uns versos de *Tot l'enyor de demà*, d'en Joan Salvat Papasseit:

*Ara que estic al llit
malalt,
estic força content.
- Demà m'aixecaré
potser,
i heus aquí el que
m'espera:*

*Unes places lluentes de
claror,
i unes tanques amb flors
sota el sol,
sota la lluna al vespre;
i la noia que porta la llet
que té un capet lleuger
i duu un davantalet
amb unes vores fetes
de puntes de coixí,
i una rialla fresca.*

[...]

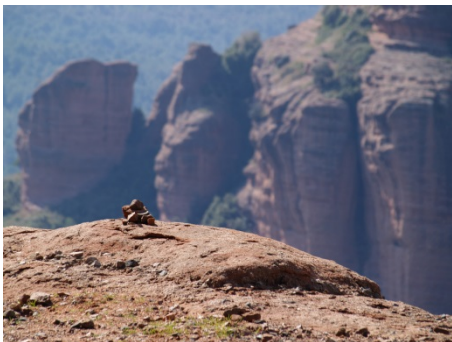
*I el vi que de tants dies
no he begut.*

*I el pa,
posat a taula.
I l'escudella rossa,
fumejant.*

*I vosaltres amics
perquè em vindreu a
veure
i ens mirarem feliços.*

*Tot això bé m'espera
si m'aixeco
demà.*

Moltes felicitats, molta sort; i moltes gràcies!

Discurs de graduació d'Iván Geffner, millor expedient acadèmic de la 1a promoció del Grau en Matemàtiques

Buenas tardes a todos. Es un orgullo para mí poder representar a mi promoción en esta ceremonia. Empezar es difícil... De camino hacia aquí, se me ha ocurrido la mejor introducción posible para este discurso... pero por desgracia el margen de la hoja era demasiado estrecho para contenerla.

Después de todos estos años de carrera es un poco extraño estar en este acto. Ahora que finalmente llegas al final, vienen a tu cabeza todos los recuerdos de las cosas por las que has tenido que pasar en el camino.

Primero uno llega a la facultad sin tener mucha idea de dónde se está metiendo. "A ver... en el colegio se me daban bien las matemáticas, ¿Qué es lo peor que me podría pasar?". Más de uno desearía no saber tan rápido la respuesta a esta pregunta.

Apenas empiezas te presentan al que será tu primer compañero de aventuras, y no me refiero a una persona de carne y hueso, sino al *jutge*, que se encargará de testear nuestros primeros programas y suele ser bastante quisquilloso. Creemos también que es bastante tímido, porque al menos siempre que lo vemos se pone rojo. Este personaje en algún momento ha representado para todos nosotros la encarnación del mal en persona y ha sido foco de nuestra ira y frustración. El *jutge* nos acompañará durante el primer año y medio de la carrera (o más, si ÉL quiere) y aunque nuestra relación con él tiene sus altibajos, lo acabas queriendo.

Rápidamente, en esta lucha por el título, se dan a conocer tus primeros contendientes: los parciales. Es frecuente oír que estos primeros parciales sirven más que todo para dar a conocer aproximadamente qué tal llevas las asignaturas, y sus resultados suelen ir desde mal... hasta MUY mal, pero quien sabe... quizás sin la ayuda que nos aporta la experiencia de estas primeras batallas uno nunca hubiera superado con éxito la ronda definitiva.

Pronto te das cuenta, también, que muchos de los días que tenían algún significado especial para ti, poco a poco van cambiando esa connotación. Lo empiezas a notar cuando cambias el árbol de navidad por unos límites, luego cambias los regalos de Reyes por unos programas en C++, más tarde ves como lo que eran las "vacaciones" de Semana Santa se transforman más bien en unas jornadas de reflexión... sobre movimientos y variedades afines evidentemente, y acabas viendo cómo cambias los petardos de Sant Joan por unos cuantos multiplicadores de Lagrange.

Pero todo es poco cuando se trata de matemáticas, así que finalmente después de mucho sudor y esfuerzo, aunque parezca imposible, consigues acabar... primero de carrera. Algo es algo, aún faltan unos cuantos años más y la cima del Everest parece casi igual de lejana que cuando empezamos, pero al mirar atrás y ver lo que hemos subido, es cuando te das cuenta de que si has podido llegar hasta aquí nada podrá evitar que llegues al final.

Así van pasando los años y sigues viviendo aventuras y desventuras: sobrevives a la variable compleja, te salvas del terrible poder de las estructuras algebraicas, te

acabas reconciliando con el *judge*, y así una larga lista de etcéteras hasta que finalmente y casi sin querer, todo se termina. Aquí acaba nuestra historia y así es como nos encontramos ahora. Muy satisfechos, evidentemente, de haber salido vivos de esta historia, pero quizás no tan contentos como podrían esperar.

Y esto se debe a que la FME es mucho más que el sitio donde vas a cursar tus asignaturas o dónde vas a hacer tus exámenes. Quién de nosotros puede no acordarse de estar en la biblioteca estudiando, o en el bar comiendo con los amigos, o de estirarse en el césped del patio de la facultad, o de echar unas risas en los bancos en la hora del descanso, o de entrar en el “graf”, o de despertarse en la delegación de estudiantes después de una noche de empalme estudiando análisis a base de Red Bull, o ... Bueno, dejémoslo aquí.

En fin, debido al extraordinario ambiente que hay en la facultad, donde contribuyen tanto estudiantes como profesores, ésta se vuelve casi como tu segunda casa [algunos compañeros no estaban de acuerdo con esto, dicen “¡Cómo que segunda casa, desde que me mudé aquí apenas veo a mis padres!”], y siempre duele dejar tu casa: sabes que tu camino, y el de todos tus compañeros se separa y sabes también que muy probablemente en el futuro extrañarás todos estos momentos que has vivido en la FME. Aunque siendo sincero yo espero que las futuras generaciones que salgan de esta facultad sientan lo mismo, aunque les pueda empañar su felicidad, porque ahí es cuando sabes de verdad que todo esto ha valido la pena.

Discurs de graduació d'Adrià Recasens, millor expedient acadèmic de la 18a promoció de la Llicenciatura en Matemàtiques

Padrí, degà, professors, llicenciats i graduats, familiar i amics, és per a mi un honor ser aquí dalt representant la promoció de l'any 2013 de la llicenciatura de matemàtiques.

Abans de començar, m'agradaria en nom de tota la llicenciatura felicitar als estudiants de grau, tant en Matemàtiques com en Estadística, per la seva graduació i en especial a l'Ivan i l'Emer pels seus resultats durant tota la carrera. Actualment sou de les generacions de matemàtics i estadístics més joves de la història, no està gens malament. Bé, Galois encara us guanya, però no sembla una bona referència vital.

Si algun dia la facultat necessita anunciar-se, i com estan les coses, mai se sap, un bon eslògan seria definir la FME com "Més que una facultat" (quedi com a proposta). La proposta alternativa és el "Visc a l'FME", però potser espantem més que convencem.

Sigui com sigui, és indubtable que l'FME ha estat la nostra segona casa durant aquests 5 anys, després de passar-hi tantes hores no podia ser de cap altra manera. Allà hi hem après, mentre hem rigut, hem patit, hem gaudit i, sobretot, mentre ens hem format com a persones. Crec que avui és un bon dia per explicar per què som més que una facultat.

Primer de tot, som més que una facultat per l'orgull de pertànyer-hi. És cert que les coses estan complicades i la universitat pública ho està passant malament, però amb encara més motiu cal dir alt i clar que malgrat tot tenim una molt bona facultat. No crec que tinguem res a envejar a les universitats grans, és més, ja voldrien ells tenir columnes que impedeixin obrir les seves finestres. Ja sabeu, visc a l'FME. És per això que per una banda m'agradaria animar a tot el professorat i en especial a l'equip deganal a seguir la bona feina que estan fent fins ara i per l'altra, en nom de tota la llicenciatura, oferir-vos el nostre suport pel que calgui. Des de París a Atlanta passant per Swansea, Londres o Boston, tant els que estiguem lluny com els que estiguem a prop, estarem disposats a donar-vos un cop de mà quan faci falta. Teniu aquest suport fruit de la vostra dedicació i esforç envers els alumnes; us demanem que, per damunt de tot, no deixeu perdre (i estic segur que no ho fareu) el que ha costat tants esforços d'aconseguir.

Un altre bon motiu per ser més que una facultat és l'entusiasme. Marcus du Sautoy deia que tots fem matemàtiques per tenir aquell segon de veure la solució, aquell precís instant en què les peces encaixen i una carambola d'idees de sobte ens demostra que ens en sortim. Busquem aquella idea feliç, aquell moment d'eureka, com dirien els anglesos, busquem l'*aha experience*. El mot entusiasme resumeix perfectament aquesta busca: entusiasme deriva de *enthousiázo*, concepte utilitzat pels grecs per transmetre el sentiment de "ser inspirat per la divinitat". Una versió més moderna d'aquest concepte és la que ens mou a tots; ens uneix aquesta reivindicació de què les matemàtiques més enllà d'un objecte, d'una eina, són un subjecte en sí: ens ensenyen a raonar i ordenar les idees. Aquest és el seu gran tresor. És ara la nostra responsabilitat com a matemàtics transmetre aquest entusiasme, explicar al món que les matemàtiques són més que aquella disciplina mecànica i avorrida que a vegades semblen ser, són un joc amb molt poques normes i moltes jugades per descobrir.

Però per sobre de tot, som més que una facultat pel lligam emocional que tenim amb l'FME. Deia el Francesc Planss en una de les seves primeres classes d'Àlgebra lineal, a les 9 del matí amb la finestra oberta de bat a bat, que la felicitat d'un matemàtic són dues coses: existència i unitat. L'existència la deixarem com a exercici per casa, no patiu que si hi ha algun dubte el

proper dia ho resoldrem a la pissarra, però anem a demostrar la unicitat de maneres diferents. Serà un moment, és d'aquelles demostracions de "sigue la flecha".

Una possible demostració seria dir que l'FME és única perquè enlloc més els professors deixen sols als alumnes fent un examen i no passa res. És d'aquestes singularitats que reuneixen molt del que és i envolta la facultat, una singularitat que explica com l'FME encarna allò que significa aprendre i no simplement estudiar.

També podríem demostrar-ho per reducció a l'absurd i pensar que si l'FME no fos única, aleshores tindríem més d'una aula d'estudis, més d'una delegació d'alumnes, més d'un torneig Solà Morales (i alguns hauríem perdut les semifinals encara més vegades), més d'un trivial de l'FME (una afectuosa abraçada a l'equip dels professors, sabem que ens trobareu a faltar), més d'un club de Go, més d'un torneig d'escacs o de ping-pong, més d'una aula del CFIS però sobretot, si l'FME no fos única algú faria cada any una Festa Gran com la nostra. Impossible, vaja.

Però la demostració final, l'elegant, la definitiva és utilitzar que l'FME és única per la seva gent. Crec que tots nos sentim uns afortunats d'haver trobat es nostre grup d'amics a sa facultat. Tots tenim aquell grupet amb qui s'estudia, però també es viatja, se surt de festa i se desafia s'univers hostil. Companys que nos han permès entendre que s'excel·lència està en sa cooperació. A l'FME la fa única entrar a la biblioteca i poder preguntar un dubte a qui vulguis amb la certesa que sempre es posaran a pensar amb tu, la fa única aquesta sensació de, tot i la individualitat inherent d'una carrera, en el fons és tot fruit d'un treball en equip, una cursa de fons on l'única manera d'arribar al final, com en tot en aquesta vida, és ajudar-nos els uns als altres.

I avui és el dia nois, avui hem arribat a la meta. En aquest món tan canviant cal saber-se aturar per mirar enrere i celebrar tant la meta com la magnífica excursió que hem fet plegats. Avui també és el dia per agrair a tots aquells que ens han acompanyat durant aquest camí. Als pares, mares, germans, avis, tiets, cosins, amics i professors; pels ànims, pels consols, pels tappers i, sobretot, per tot el suport rebut durant aquests cinc anys, us estem eternament agraïts. Aquesta també ha estat la vostra cursa i, per tant, aquests també són els vostres resultats.

Aquest any que fa 10 de la seva mort, no puc acabar de cap altra manera que recordant unes paraules de Miquel Martí i Pol:

Cridem qui som i que tothom ho escolti.
I en acabat, que cadascú es vesteixi
com bonament li plagui, i via fora!,
que tot està per fer i tot és possible.

Moltes gràcies i moltes felicitats a tothom.

LLISTAT DE TITULATS I TITULADES PROMOCIÓ 2012-2013

Estudis de Matemàtiques i Doctorat

Estudis	Promoció	Nom	Cognom
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	MONTSERRAT	ARANDA MAY
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	ELISABET	BURJONS PUJOL
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	RAMON	CANET CARBONELL
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	MARC	FARRÉ COSTANSA
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	ANNA	FEBRER GALVANY
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	IVÁN EDUARDO	GEFFNER FUENMAYOR
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	NICOLÁS ESTEBAN	KUPFER SUBI
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	JENNIFER	LUQUE MEDINA
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	MIGUEL	MARTÍNEZ GARCÍA
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	SERGIO	ORDÓÑEZ PÉREZ
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	DANIEL	PONCE MENDOZA
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	XAVIER	RAMOS OLIVÉ
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	JOAN	SOLER PASCUAL
Grau en Matemàtiques	Primera promoció	ANA	SOMOZA HENARES
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	DANIEL	ALDEGUER RIVERO
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ÁLEX	ÁLVAREZ RUIZ
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ALEX	BARCELÓ CUERDA
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	MARIO	BERMÚDEZ GONZALO
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	PEDRO	BIBILONI SERRANO
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	JORGE	CAÑARDO ALASTUEY
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ANNA	CAPILLA FERNÁNDEZ
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	JONÁS	CUADRADO MONTAÑO
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ROGER	DE MORETA SALUSI

Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	JOSEP	DEUMAL ABIZANDA
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	CRISTIAN SANTOS	DIEZ ESPARZA
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	BORJA	ELIZALDE MASIA
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ROGER	ESTEBARANZ SÀNCHEZ
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	GUIM	FABRÉ CAPDEVILA
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ANNA	FERNÁNDEZ ANTOLÍN
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	JOSEP ORIOL	FLORS MAS
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	MAR	GIRALT MIRON
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	SUSANA	LARROY REY
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ANA	MANZANERA GARRIDO
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	POL	MARTÍ CAÑIZARES
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ROMINA	MASIP DOMINGO
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	MARTÍ	MAYO CASADEMONT
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ARNAU	MESSEGUÉ BUISAN
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	MARC	MONTRAVETA VILADRICH
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	CARLA	OLIVER GARCIA
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	JOAN	ORTEGA ALCAIDE
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	MERITXELL	PACHECO PANEQUE
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ALBA	PUIG CASTRO
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ADRIA	RECASENS CONTINENTE
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	ELISABETH	RODRIGUEZ HECK
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	EVA	SALTIVERI SOLÉ
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	JAVIER	SPAGNOLO ARRIZABALAGA
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	DANIEL	TORRES MORAL
Llicenciatura en Matemàtiques	Divuitena promoció	GEMMA	VALERO MARTÍNEZ
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	AZAHARA	DE LA TORRE PEDRAZA

Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	VÍCTOR	DIEGO GUTIÉRREZ
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	ALBA	HIERRO FABREGAT
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	QIAN	LI
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	LORENA ELEONORA	LUSSO
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	JOSE EDUARDO	MORALES MORALES
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	MARIA	OLIVER PARERA
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	JORDI	RIBES GONZÁLEZ
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	DAVID	SÁNCHEZ CHARLES
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	ANE	SANTOS HERRANZ
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	ROGER	TEN VALLS
Master in Advanced Mathematics and Mathematical Engineering	Tercera promoció	TONG	WU
Doctorat en Matemàtica Aplicada	2012	ROMERO	BARBIERI SOLHA
Doctorat en Matemàtica Aplicada	2012	MARINA	GONCHENKO
Doctorat en Matemàtica Aplicada	2012	VÍCTOR	GONZÁLEZ ALONSO
Doctorat en Matemàtica Aplicada	2012	RAÚL DANIEL	MILLÁN
Doctorat en Matemàtica Aplicada	2012	ARNAU	PADROL SUREDA
Doctorat en Matemàtica Aplicada	2012	GUILLEM	PERARNAU LLOBET
Doctorat en Matemàtica Aplicada	2012	ALEXANDRE	RUIZ RODRÍGUEZ
Doctorat en Matemàtica Aplicada	2012	JULIÁN	SALAS PIÑÓN